

¹كَانَ يُوشِيَّا ابْنُ يَمَانِي سِنِينَ حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ إِحْدَى
وَتَلَاثِينَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ.² وَعَمِلَ الْمُسْتَقِيمَ فِي عَيْنِي
الرَّبِّ، وَسَارَ فِي طَرِيقِ دَاوُدَ أَبِيهِ، وَلَمْ يَجْذِ يَمِينًا وَلَا
شِمَالًا.³ وَفِي السَّنَةِ الثَّامِنَةِ مِنْ مُلْكِهِ إِذْ كَانَ بَعْدَ فَنَاءِ،
ابْتَدَأَ يَطْلُبُ إِلَهَ دَاوُدَ أَبِيهِ. وَفِي السَّنَةِ الثَّانِيَةِ عَشْرَةَ
ابْتَدَأَ يُطَهِّرُ يَهُودًا وَأُورُشَلِيمَ مِنَ الْمُزْتَفَعَاتِ وَالسَّوَارِي
وَالْتَّمَائِيلِ وَالْمَسْتُبُوكَاتِ.⁴ وَهَدَمُوا أَمَامَهُ مَذَابِحَ الْبَغْلِيمِ،
وَتَمَائِيلِ الشَّمْسِ الَّتِي عَلَيْهَا مِنْ فَوْقِ قَطْعِهَا، وَكَسَّرَ
السَّوَارِي وَالتَّمَائِيلِ وَالْمَسْتُبُوكَاتِ وَدَفَقَهَا وَرَسَهَا عَلَى
قُبُورِ الَّذِينَ دَبَّحُوا لَهَا.⁵ وَأَحْرَقَ عِظَامَ الْكَهَنَةِ عَلَى
مَذَابِحِهِمْ وَطَهَّرَ يَهُودًا وَأُورُشَلِيمَ.⁶ وَفِي مُدُنٍ مَتَسَّى
وَأَفْرَايِمَ وَشَمْعُونِ إِلَى تَفَالِي مَعَ خَرَائِهَا حَوْلَهَا هَدَمَ
الْمَذَابِحَ وَالسَّوَارِي وَدَقَّ التَّمَائِيلِ تَاعِمًا، وَقَطَعَ جَمِيعَ
يَمَائِيلِ الشَّمْسِ فِي كُلِّ أَرْضِ إِسْرَائِيلَ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى
أُورُشَلِيمَ.⁸ وَفِي السَّنَةِ الثَّامِنَةِ عَشْرَةَ مِنْ مُلْكِهِ بَعْدَ أَنْ
طَهَّرَ الْأَرْضَ وَالنَّبْتَ، أَرْسَلَ شَاقَانَ بْنَ أَصْلِيَا وَمَعِيشِيَا
رَئِيسَ الْمَدِينَةِ وَبُورَاحَ بْنَ يُوَاخَزَ الْمُسَجَّلَ لِأَجْلِ تَرْمِيمِ
بَيْتِ الرَّبِّ إِلَهُهِ.⁹ فَجَاءُوا إِلَى حَلِيقِيَا الْكَاهِنِ الْعَظِيمِ
وَأَعْطَوْهُ الْفِصَّةَ الْمُدْخَلَةَ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ الَّتِي جَمَعَهَا
الْأَوِيُونَ خَارِسُو الْبَابِ مِنْ مَتَسَّى وَأَفْرَايِمَ وَمِنْ كُلِّ
بَقِيَّةِ إِسْرَائِيلَ وَمِنْ كُلِّ يَهُودًا وَبَنِيَامِينَ، ثُمَّ رَجَعُوا إِلَى
أُورُشَلِيمَ.¹⁰ وَدَفَعُوهَا لِأَبِي غَامِلِي السُّعْلِ الْمُوَكَّلِينَ فِي
بَيْتِ الرَّبِّ، فَدَفَعُوهَا لِغَامِلِي السُّعْلِ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ
فِي بَيْتِ الرَّبِّ لِأَجْلِ إِصْلَاحِ النَّبْتِ وَتَرْمِيمِهِ.¹¹ وَأَعْطَوْهَا
لِلتَّجَارِبِ وَالْبَنَاتِينَ لِيَسْتَرْوَا حِجَارَةً مَنْحُوتَةً وَأَحْسَابًا
لِلْوُضَلِ وَلِأَجْلِ تَسْقِيفِ الْبُيُوتِ الَّتِي أَحْرَقَهَا مُلُوكُ
يَهُودًا.¹² وَكَانَ الرِّجَالُ يَعْمَلُونَ الْعَمَلَ بِأَمَانَةٍ، وَعَلَيْهِمْ
وُكَلَاءٌ يَحْتَثُونَ وَغُوبَذَا الْأَوِيَّانِ مِنْ بَنِي مَرَارِي وَزَكَرِيَّا
وَمِشَلَامُ مِنْ بَنِي الْقَهَاتِيِّينَ لِأَجْلِ الْمُنَاطَرَةِ، وَمِنْ
الْأَوِيَّانِ كُلِّ مَاهِرٍ بِآلَاتِ الْغِنَاءِ.¹³ وَكَانُوا عَلَى الْحُمَالِ
وَوُكَلَاءَ عَلَى كُلِّ غَامِلٍ سُعْلٍ فِي خِدْمَةٍ فَخِدْمَةٍ. وَكَانَ
مِنْ الْأَوِيَّانِ كَنَّاثُ وَغَرْقَاءُ وَتَوَّائُونَ.¹⁴ وَعِنْدَ إِخْرَاجِهِمْ
الْفِصَّةَ الْمُدْخَلَةَ إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ وَجَدَ حَلِيقِيَا الْكَاهِنَ سِفْرَ
شَرِيعَةِ الرَّبِّ بِيَدِ مُوسَى.¹⁵ فَقَالَ حَلِيقِيَا لِسَاقَانَ الْكَاتِبِ،
قَدْ وَجَدْتُ سِفْرَ الشَّرِيعَةِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ. وَسَلَّمَ حَلِيقِيَا
السَّفَرَ إِلَى شَاقَانَ.¹⁶ فَجَاءَ شَاقَانُ بِالسَّفَرِ إِلَى الْمَلِكِ
وَقَالَ، كُلُّ مَا أَسْلِمَ لِيَدِ عَبْدِكَ هُمْ يَفْعَلُونَهُ.¹⁷ وَقَدْ أَفْرَعُوا
الْفِصَّةَ الْمَوْجُودَةَ فِي بَيْتِ الرَّبِّ وَدَفَعُوهَا لِيَدِ الْوُكَلَاءِ

¹Acht Jahre alt war Josia, da er König ward, und regierte einunddreißig Jahre zu Jerusalem²und tat, was dem HERRN wohl gefiel, und wandelte in den Wegen seines Vaters David und wich weder zur Rechten noch zur Linken.³Denn im achten Jahr seines Königreichs, da er noch jung war, fing er an zu suchen den Gott seines Vaters David, und im zwölften Jahr fing er an zu reinigen Juda und Jerusalem von den Höhen und Ascherabildern und Götzen und gegossenen Bildern⁴und ließ vor sich abbrechen die Altäre der Baalim, und die Sonnensäulen obendrauf hieb er ab, und die Ascherabilder und Götzen und gegossenen Bilder zerbrach er und machte sie zu Staub und streute sie auf die Gräber derer, die ihnen geopfert hatten,⁵und verbrannte die Gebeine der Priester auf ihren Altären und reinigte also Juda und Jerusalem,⁶dazu in den Städten Manasses, Ephraims, Simeons und bis an Naphthali in ihren Wüsten umher.⁷Und da er die Altäre und Ascherabilder abgebrochen und die Götzen klein zermalmt und alle Sonnensäulen abgehauen hatte im ganzen Lande Israel, kam er wieder gen Jerusalem.⁸Im achtzehnten Jahr seines Königreichs, da er das Land und das Haus gereinigt hatte, sandte er Saphan, den Sohn Azaljas, und Maaseja, den Stadtvogt, und Joah, den Sohn Joahas, den Kanzler, zu bessern das Haus des HERRN, seines Gottes.⁹Und sie kamen zu dem Hohenpriester Hilkia; und man gab ihnen das Geld, das zum Hause Gottes gebracht war, welches die Leviten, die an der Schwelle hüteten, gesammelt hatten von Manasse, Ephraim und von allen übrigen

وَيَدِ غَامِلِي السُّعْلِ. ¹⁸ وَأَخْبَرَ شَاقَانَ الْكَاتِبُ الْمَلِكَ، قَدْ
 أَغْطَانِي جَلْفِيَا الْكَاهِنُ سِغْرًا. وَقَرَأَ فِيهِ شَاقَانُ أَمَامَ
 الْمَلِكِ. ¹⁹ فَلَمَّا سَمِعَ الْمَلِكُ كَلَامَ الشَّرِيعَةِ مَرَّقَ
 تِيَابَهُ، ²⁰ وَأَمَرَ الْمَلِكُ جَلْفِيَا وَأَخِيقَامَ بَنَ شَاقَانَ وَعَبْدُونَ
 بَنَ مِيخَا وَشَاقَانَ الْكَاتِبَ وَعَسَايَا عَبْدَ الْمَلِكِ، ²¹ أَنْهَبُوا
 اسْأَلُوا الرَّبَّ مِنْ أَجْلِي وَمِنْ أَجْلِ مَنْ يَبْقَى مِنْ إِسْرَائِيلَ
 وَيَهُودَا عَنْ كَلَامِ السُّفْرِ الَّذِي وُجِدَ، لِأَنَّهُ عَظِيمٌ عَصَبُ
 الرَّبِّ الَّذِي اسْتَكَبَ عَلَيْنَا مِنْ أَجْلِ أَنْ أَبَاةَا لَمْ يَحْفَظُوا
 كَلَامَ الرَّبِّ لِيَعْمَلُوا حَسَبَ كُلِّ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي هَذَا
 السُّفْرِ. ²² فَذَهَبَ جَلْفِيَا وَالَّذِينَ أَمَرَهُمُ الْمَلِكُ إِلَى خَلْدَةَ
 النَّبِيِّ أَمْرَاهُ سَلُومَ بْنِ ثَوْقَةَ بْنِ حَسْرَةَ خَارِسِ الشَّيَابِ،
 وَهِيَ سَاكِنَةٌ فِي أُورُشَلِيمَ فِي الْقِسْمِ الثَّانِي، وَكَلَّمُوهَا
 هَكَذَا. ²³ فَقَالَتْ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، قُولُوا
 لِلرَّجُلِ الَّذِي أَرْسَلَكُمْ إِلَيَّ. ²⁴ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَنَذَا
 جَالِبٌ شَيْئًا عَلَى هَذَا الْمَوْضِعِ وَعَلَى سُكَّانِهِ، جَمِيعَ
 اللَّعَنَاتِ الْمَكْتُوبَةِ فِي السُّفْرِ الَّذِي قَرَأْتُمْ أَمَامَ مَلِكِ
 يَهُودَا. ²⁵ مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمْ تَرَكَوْنِي وَأَوْقَدُوا لَائِهَةً أُخْرَى
 لِيَغْطُوبُنِي بِكُلِّ أَعْمَالٍ أَبْيَهُمْ. وَتَسْكِبُ عَصِييَ عَلَى
 هَذَا الْمَوْضِعِ وَلَا يَنْطَفِئُ. ²⁶ وَأَمَّا مَلِكُ يَهُودَا الَّذِي أَرْسَلَكُمْ
 لِتَسْأَلُوا مِنَ الرَّبِّ، فَهَكَذَا تَقُولُونَ لَهُ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ
 إِلَهُ إِسْرَائِيلَ مِنْ جِهَةِ الْكَلَامِ الَّذِي سَمِعْتُ، ²⁷ مِنْ أَجْلِ
 أَنَّهُ قَدْ رَقَّ قَلْبُكَ، وَتَوَاضَعْتَ أَمَامَ اللَّهِ جِئِنَ سَمِعْتُ
 كَلَامَهُ عَلَى هَذَا الْمَوْضِعِ وَعَلَى سُكَّانِهِ، وَتَوَاضَعْتَ أَمَامِي
 وَمَرَّقْتَ تِيَابَكَ وَبَكَيْتَ أَمَامِي يَقُولُ الرَّبُّ، قَدْ سَمِعْتُ أَنَا
 أَيْضًا. ²⁸ هَنَذَا أَصْطُكُ إِلَى آبَانِكَ فَضَمُّهُ إِلَى قَبْرِكَ بِسَلَامٍ،
 وَكُلُّ الشَّرِّ الَّذِي أَجْلَبْتُهُ عَلَى هَذَا الْمَوْضِعِ وَعَلَى سُكَّانِهِ
 لَا تَرَى عَيْنَاكَ. فَزِدُوا عَلَى الْمَلِكِ الْجَوَابَ. ²⁹ وَأَرْسَلَ
 الْمَلِكُ وَجَمَعَ كُلَّ شُبُوحِ يَهُودَا وَأُورُشَلِيمَ ³⁰ وَصَعِدَ الْمَلِكُ
 إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ مَعَ كُلِّ رَجُلٍ يَهُودَا وَسُكَّانِ أُورُشَلِيمَ
 وَالْكَهَنَةِ وَاللَّوِيِّينَ وَكُلِّ الشَّعْبِ مِنَ الْكَبِيرِ إِلَى الصَّغِيرِ،
 وَقَرَأَ فِي آذَانِهِمْ كُلِّ كَلَامِ سِفْرِ الْعَهْدِ الَّذِي وُجِدَ فِي بَيْتِ
 الرَّبِّ. ³¹ وَوَقَفَ الْمَلِكُ عَلَى مِثْبَرِهِ وَقَطَعَ عَهْدًا أَمَامَ
 الرَّبِّ لِلذَّهَابِ وَرَاءَ الرَّبِّ وَلِحِفْظِ وَصَايَاهُ وَشَهَادَاتِهِ
 وَقَرَأَ فِيهِ بِكُلِّ قَلْبِهِ وَكُلِّ تَفْسِيهِ، لِيَعْمَلَ كَلَامَ الْعَهْدِ
 الْمَكْتُوبِ فِي هَذَا السُّفْرِ. ³² وَأُوقِفَ كُلُّ الْمَوْجُودِينَ فِي
 أُورُشَلِيمَ وَبَنِيَامِينَ، فَعَمِلَ سُكَّانُ أُورُشَلِيمَ حَسَبَ عَهْدِ
 اللَّهِ إِلَهُ آبَائِهِمْ. ³³ وَأَزَالَ بُوشِيَّا جَمِيعَ الرَّجَاسَاتِ مِنْ كُلِّ
 الْأَرَاضِي الَّتِي لِيَنِي إِسْرَائِيلَ، وَجَعَلَ جَمِيعَ الْمَوْجُودِينَ
 فِي أُورُشَلِيمَ يَعْبُدُونَ الرَّبَّ إِلَهُهُمْ. كُلُّ آبَائِهِ لَمْ يَجِدُوا

in Israel und vom ganzen Juda und Benjamin und von denen, die zu Jerusalem wohnten; ¹⁰ und sie gaben's den Werkmeistern, die bestellt waren am Hause des HERRN. Die gaben's denen, die da arbeiteten am Hause des Herrn, wo es baufällig war, daß sie das Haus besserten, ¹¹ nämlich den Zimmerleuten und Bauleuten, gehauene Steine zu kaufen und Holz zu Klammern und Balken an den Häusern, welche die Könige Juda's verderbt hatten. ¹² Und die Männer arbeiteten am Werk treulich. Und es waren über sie verordnet Jahath und Obadja, die Leviten aus den Kindern Meraris, Sacharja und Mesullam aus den Kindern der Kahathiten, das Werk zu treiben (und waren alle Leviten, die des Saitenspiels kundig waren). ¹³ Aber über die Lastträger und Treiber zu allerlei Arbeit in allen ihren Ämtern waren aus den Leviten die Schreiber, Amtleute und Torhüter. ¹⁴ Und da sie das Geld herausnahmen, das zum Hause des HERRN eingelegt war, fand Hilkia, der Priester, das Buch des Gesetzes des HERRN, das durch Mose gegeben war. ¹⁵ Und Hilkia antwortete und sprach zu Saphan, dem Schreiber: Ich habe das Gesetzbuch gefunden im Hause des HERRN. Und Hilkia gab das Buch Saphan. ¹⁶ Saphan aber brachte es zum König und gab dem König Bericht und sprach: Alles, was unter die Hände deiner Knechte gegeben ist, das machen sie. ¹⁷ Und sie haben das Geld zuhauf geschüttet, das im Hause des HERRN gefunden ist, und haben's gegeben denen, die verordnet sind, und den Arbeitern. ¹⁸ Und Saphan, der

مِنْ وَرَاءِ الرَّبِّ إِلَهُ آبَائِهِمْ.

Schreiber, sagte dem König an und sprach: Hilkia, der Priester, hat mir ein Buch gegeben. Und Saphan las daraus vor dem König.¹⁹ Und da der König die Worte des Gesetzes hörte, zerriß er seine Kleider.²⁰ Und der König gebot Hilkia und Ahikam, dem Sohn Saphans, und Abdon, dem Sohn Michas, und Saphan, dem Schreiber, und Asaja, dem Knecht des Königs, und sprach:²¹ Gehet hin und fraget den HERRN für mich und für die übrigen in Israel und Juda über die Worte des Buches, das gefunden ist; denn der Grimm des HERRN ist groß, der über uns entbrannt ist, daß unsre Väter nicht gehalten haben das Wort des HERRN, daß sie täten, wie geschrieben steht in diesem Buch.²² Da ging Hilkia hin samt den andern, die der König gesandt hatte, zu der Prophetin Hulda, dem Weibe Sallums, des Sohnes Thokehaths, des Sohnes Hasras, des Kleiderhüters, die zu Jerusalem wohnte im andern Teil, und redeten solches mit ihr.²³ Und sie sprach zu ihnen: So spricht der HERR, der Gott Israels: Saget dem Manne, der euch zu mir gesandt hat:²⁴ So spricht der HERR: Siehe, ich will Unglück bringen über diesen Ort und die Einwohner, alle die Flüche, die geschrieben stehen in dem Buch, das man vor dem König Juda's gelesen hat,²⁵ darum daß sie mich verlassen haben und andern Göttern geräuchert, daß sie mich erzürnten mit allerlei Werken ihrer Hände. Und mein Grimm ist entbrannt über diesen Ort und soll nicht ausgelöscht werden.²⁶ Und zum König Juda's, der euch gesandt hat, den HERRN zu fragen, sollt ihr also sagen: So spricht der HERR, der

Gott Israels, von den Worten, die du gehört hast:²⁷ Darum daß dein Herz weich geworden ist und hast dich gedemütigt vor Gott, da du seine Worte hörtest wider diesen Ort und wider die Einwohner, und hast dich vor mir gedemütigt und deine Kleider zerrissen und vor mir geweint, so habe ich dich auch erhört, spricht der HERR.²⁸ Siehe, ich will dich sammeln zu deinen Vätern, daß du in dein Grab mit Frieden gesammelt werdest, daß deine Augen nicht sehen all das Unglück, das ich über diesen Ort und die Einwohner bringen will. Und sie sagten's dem König wieder.²⁹ Da sandte der König hin und ließ zuhauf kommen alle Ältesten in Juda und Jerusalem.³⁰ Und der König ging hinauf ins Haus des HERRN und alle Männer Juda's und Einwohner zu Jerusalem, die Priester, die Leviten und alles Volk, klein und groß; und wurden vor ihren Ohren gelesen alle Worte im Buch des Bundes, das im Hause des HERRN gefunden war.³¹ Und der König trat an seinen Ort und machte einen Bund vor dem HERRN, daß man dem HERRN nachwandeln sollte, zu halten seine Gebote, Zeugnisse und Rechte von ganzem Herzen und von ganzer Seele, zu tun nach allen Worten des Bundes, die geschrieben standen in diesem Buch.³² Und er ließ in den Bund treten alle, die zu Jerusalem und in Benjamin vorhanden waren. Und die Einwohner zu Jerusalem taten nach dem Bund Gottes, des Gottes ihrer Väter.³³ Und Josia tat weg alle Greuel aus allen Landen der Kinder Israel und schaffte, daß alle, die in Israel gefunden wurden, dem HERRN, ihrem Gott, dienten. Solange Josia lebte, wichen sie nicht von dem

HERRN, ihrer Väter Gott.